

for at anvende CPR hos private er da også ganske præcist reguleret i lovforslaget: Der skal være afgivet samtykke, og det skal være sagligt og nødvendigt, og der er flere betingelser ud over de nævnte.

Jeg mener ikke, at disse bestemmelser i sig selv er et problem, for i et svar til Retsudvalget fastslår Justitsministeriet, at det allerede i dag er sådan, at CPR ikke lovligt kan anvendes som adgangsbillet eller password, og at denne retstilstand er uanfægtet i lovforslaget, og det turde berolige os.

Derimod kunne det være nødvendigt at drøfte, hvorledes vi kan få skabt sikkerhed for, at CPR-anvendelsen både efter den nugældende retstilstand og efter den, der vil være gældende, når lovforslaget vedtages, rent faktisk effektueres korrekt i de offentlige forvaltninger, og herunder sikkerhed for, at CPR-numre, i det omfang de kan bruges af private, også anvendes efter samme høje norm. Og dét kunne give anledning til at drøfte, hvorledes vi kunne oplyse noget bedre om det, og om Datatilsynet skulle arbejde mere bevidst for, at de eksisterende, fornuftige regler rent faktisk også overholdes.

Afslutningsvis skal jeg sige, at i Socialdemokratiet mener vi, at sagen er om ikke veloplyst så i hvert fald kommet ganske langt i processen gennem de omfattende svar, der er givet. Jeg skal ikke kunne sige, at vi står hundrede procent sikre i alle hjørnerne, for der kan givetvis stadig stilles spørgsmål, men vi synes, vi er nået så langt, at det må være muligt for os inden for forholdsvis kort tid at få indledt en proces, der kan ende med, at vi får vedtaget det her lovforslag på det grundlag, der er forelagt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Flere steder i lovforslaget, bl.a. i § 8, står der, at forskellige bestemmelser om registre føres for offentlige myndigheder i stedet for af offentlige myndigheder. Så man kunne få den mistanke, at det er, fordi man har overvejelser om at udlicitere, og derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokratiet støtter en udlicitering af forskellige offentlige registre, f.eks. Kriminalregisteret.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg går ud fra, at jeg er et rimelig velinformeret medlem af den socialdemokratiske folketingsgruppe, og jeg har ikke hørt om nogen over-

vejelser i den retning, og jeg synes i øvrigt heller ikke, det er nogen særlig god idé.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når jeg nu åbent erkender, at jeg ikke kan forudse samtlige konsekvenser af dette lovforslag – i hvert fald på nuværende tidspunkt – så er det jo en trøst, at ministeren selv i fremsættelsestalen har anført, at forslaget er omfattende og vedrører komplicerede retsområder og regulerer forhold af betydning for alle dele af samfundet. Det sidste er måske grunden til, at Danmarks Radios fjernsyn for længst har forladt stedet og foretrækker at bringe reportager om et langt mindre væsentligt lovforslag.

Udvalgsarbejdet i sommerferien har bekræftet ministerens glimrende beskrivelse i lovforslaget af, hvor vanskeligt det er, og Retsudvalgets høring har endvidere vist, at der kan gives andre svar end dem, som vi gennem Retsudvalget har fået fra ministeren, for der er naturligvis forskellige opfattelser af, hvordan et område bør reguleres.

Spørgsmålet er så, om det virkelig er nødvendigt, at forslaget skal være så kompliceret bare for at imødekomme EU, for mange af de spørgsmål, jeg har stillet til ministeren, har fået følgende svar: »Retstilstanden videreføres«, og så er det, jeg spørger: Jamen hvis retstilstanden blot videreføres, hvorfor skal det så være så indviklet, og hvorfor er der så så meget, der skal laves om?

Spørgsmålet fra Venstre er naturligvis, hvilken beskyttelse borgerne får med denne lov, for ikke blot giver denne lov jo danske myndigheder og private mulighed for at videregive oplysninger til EU-landene, men Politikens artikel i går om videregivelse af oplysninger til tredjelande kunne godt efterlade det indtryk, at Danmark ikke selv har fuld indflydelse på, hvilke oplysninger der videregives til tredjelandene. Det er naturligvis et væsentligt problem, vi skal have klart svar på.

Så vil jeg vende mig til de mange urigtige oplysninger og insinuationer om borgerne, som jeg vil hævde opbevares både her og dér både i den offentlige og i den private sektor:

Hvordan ligger det med retten til at opbevare ikkebekræftede oplysninger om borgerne? Vil ministeren sørge for, at urigtige oplysninger og insinuationer i f.eks. incestsager, som politiet afviser som urigtige, fjernes i de sociale mapper, eller skal sådanne oplysninger bare kunne videregives til hele verden?